

No hi ha treva

La guerra oberta a les files del PP valencià sembla no tenir fi. La figura del president de la Generalitat Valenciana és contínuament qüestionada pels propis companys de partit, i el seu lideratge és cada dia menys consistent. Les maniobres dels dos fronts, campistes i zaplanistes, per col·locar els seus en els llocs de responsabilitat, no fan més que atiar el foc.

Adela Pedrosa va ser elegida secretària regional del Partit Popular el passat 20 de novembre. Més enllà de la nostàlgica casualitat de la data, aquell dia va saltar la sorpresa en el si del PP valencià. Només 24 hores abans, el president Camps havia proposat a Pedrosa que acceptara un càrrec que, fins aleshores, havia exercit José Joaquín Ripoll, president de la Diputació d'Alacant i principal lloctinent del zaplanisme. Camps sabia el que es feia en tot moment, tenia ben calculada l'operació. No debades estava catapultant una dona d'Alacant, de perfil baix i desdibuixat, a l'estrellat polític a fi que el PP d'aquesta província, majoritàriament zaplanista, s'adonara de l'abast de les seues intencions.

Tanmateix, uns dies després, i també per sorpresa, Pedrosa no va ser elegida compromissària de la seua agrupació local, Elda, al congrés provincial que, al remat, va triar Ripoll de president. Aquest fet, més enllà de corroborar la dèbil ascendència que la número dos del PP —número dos almenys sobre el paper— tenia i encara té en els seus cercles més íntims de poder, és sobretot l'exemple que les decisions preses en aquest partit d'un temps ençà, lluny de bastir el consens intern, estan abocant-lo a una batalla sense quarter entre les dues hosts en lliça, campistes i zaplanistes.

Camps és conscient que la batalla resulta cruenta, que de moment no hi ha treva i, per això, ja ha avisat tota l'estructura de poder del partit. Els ha fet saber que, si continua la contesa interna entre les respectives famílies, aconseguiran un efecte que semblava impossible fa només uns mesos: que el proper president de la Generalitat siga el socialista Joan Ignasi Pla. Segons els seus detractors interns, Camps ha agitat, inte-

ressadament, aquest argument com una arma llancívola contra Zaplana i els seus aliats a fi que es rendesquen definitivament. Altres, però, reconeixen en les paraules del Molt Honorable un avís agrejat de desesperació. I és que, si bé d'ells, i només d'ells, depèn el futur en les properes eleccions, una mala gestió dels afers interns com l'actual pot abocar-los, com avisa Camps, a l'abisme i al pou de l'oposició.

Els fronts oberts, en aquest sentit, són infinits, tants com pugueu imaginar. L'altre dia, sense anar més lluny, en una entrevista radiofònica, el secretari general del PSPV-PSOE, Joan Ignasi Pla, es lamentava que la batalla interna del PP és la causa que la CAM —caixa d'estalvis controlada pel sector zaplanista del PP— no haja aprovat encara el crèdit necessari perquè s'inicien les obres de l'Aeroport de Castelló, el projecte megaldòman de Carlos Fabra, president de la Diputació de Castelló i aliat estratègic de Camps. Aquest detall explicat per Pla és un exemple de tants que cada dia centren l'atenció d'una opinió pública que, a la fi dels noranta, va haver d'assistir atònita als espectacles de canibalisme polític que oferiren les diverses i variades famílies del PSPV-PSOE. Ara, però, les tornes han canviat de vorera i sembla que ja no en queda res, d'aquell partit unit pel lideratge ardorós d'Aznar.

Si no, com s'entén que Fernando Giner, president de la Diputació de València i baluard zaplanista, haja denunciat —entre altres fets— el retall de les subvencions de la Generalitat destinades al pla de carreteres de la institució provincial? O que el mateix Miguel Ortiz, alcalde d'Altea, zaplanista declarat i president de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, també s'haja queixat que la seua entitat no rep lesaju-

des de la Generalitat i que, fins i tot, ha ja dit que estudia la possibilitat despedir la meitat dels treballadors de la FVMP per traure-la avant?

Anecdòtica o no, la lluita sòrdida del PP amenaça la viabilitat de molts projectes, el funcionament diari d'institucions públiques i, fins i tot, el futur del mateix PP. I no ens referim tan sols a la intenció dels campistes de presentar l'exregidor i constructor José Ramón García Santos com l'alternativa a Julio de España, president de les Corts valencianes i fan fidel de Zaplana, per al càrrec de president de l'agrupació local d'Alacant. Ni a la dimissió induïda del zaplanista José Luis Gimeno com a primer edil de Castelló el gener passat, en favor del fabrista-campista Alberto Fabra. Ni tampoc a la divisió evident en el si del grup municipal del PP d'Alacant entre els *hooligans* de l'alcalde, Luis Díaz Alperi, afí a Camps, i els de Ripoll. Ni encara menys a les intencions dels diputats crítics amb Fernando Giner per-

L'expresident Eduardo Zaplana i Francesc Camps, el nou president, celebraren junts la victòria electoral en les darreres eleccions autonòmiques.

Qui és qui al PP valenciana?

CAMPISTES VALÈNCIA

■ **Juan Cotino**, conseller d'Agricultura. Ha estat delegat del Govern al País Valencià, director de la Policia, regidor a València. És membre numerari de l'Opus Dei. Exerceix una gran ascendència sobre Camps i el seu grup.

■ **Esteban González Pons**, portaveu del Consell. Ha estat conseller de Cultura i senador. Tot i deteriorar-se la seua relació amb el president arran de la gestió de la crisi lingüística, Camps s'escolta detingudament les seues opinions.

■ **Gerardo Camps**, conseller d'Economia. Ha estat secretari d'estat de la Seguretat Social i president de les Noves Generacions del Partit Popular valencià. Persona de màxima confiança de Camps.

■ **Ana Michavila**, cap de gabinet de Camps. Germana de l'exministre de Justícia, José María Michavila. Qualsevol decisió política de Camps passa per les seues mans.

■ **Rita Barberà**, alcaldessa de València, enfrontada històricament amb Eduardo Zaplana. Francesc Camps va ser regidor en el primer mandat de Barberà com a alcaldessa. Molt afins ideològicament.

■ **Rafael Blasco**, conseller de Territori. El seu currículum és inacabable. Conseller de Presidència amb el PSOE, assessor àulic d'Eduardo Zaplana, conseller d'Ocupació amb el PP. El compromís de Blasco amb Zaplana era estrictament personal. En canvi, amb Camps, és polític. Fins i tot milita al PP.

■ **Alfonso Rus**, histriònic alcalde de Xàtiva i president provincial del PP. Ha estat bé amb Zaplana, però ha optat per

Camps, perquè això li ha permès prosperar. Aspira a presidir la Diputació de València en substitució de Fernando Giner.

■ **Sagrario Sánchez**, diputada provincial de València. Ha estat alcaldessa de Xest. Membre del "grup dels vuit" contrari al president de la Diputació, Fernando Giner. Considera lògic que Giner se'n vaja i ocupe el seu lloc Alfonso Rus.

CASTELLÓ

■ **Carlos Fabra**, president provincial del PP i de la Diputació. Hereu d'una històrica família de cacics. Imputat per un cas de corrupció. La seua participació va ser clau per elegir Zaplana president regional del PP. Ara ho ha estat per triar Camps.

■ **Víctor Campos**, vice-president del Consell. Ha estat conseller de Justícia i també vicepresident de la Diputació de Castelló. És el lloc-tinent de Fabra a València.

què abandone el seu càrrec i el cedisca amablement a Alfonso Rus, nou president provincial del PP de València i històric virrei de Camps, en substitució de Serafín Castellano, intendent major del zaplanisme i ara arraconat per les circumstàncies explicades.

Segurament, d'exemples com aquests en trobarem al llarg dels propers mesos, però mai tan esperpèntics o patètics –trien vostès l'epítet– com l'abominable trifulga en el si del PP d'Elx del novembre passat o l'ocorregut a Fitur, la fira de turisme de Madrid, a finals de gener passat, en què cada bàndol del PP va fer la guerra pel seu costat. D'una banda, l'Agència Valenciana de Turisme, controlada pels campistes, i, de l'altra, el Patronat de Turisme Costa Blanca, de la Diputació d'Alacant, en mans dels contraris, els zaplanistes. Aquell dia, ningú no va negar les diferències. Al contrari, les van voler fer ben ostensibles. Camps i els seus aliats Carlos Fabra, Víctor

Camps, Esteban González Pons i Gerardo Camps van fer la seua còrrua de visites, mentre que Ripoll i els seus també van tirar pel dret, sense trobar-se, asotant el fantasma de la divisió. Una imatge gens bucòlica que ha afegit encara més dubtes al ciclotímic estat de salut del turisme valencià.

En tot cas, on la virulència verbal i les hostilitats sí que han arribat a extrems insospitats, gairebé insultants, és en la lluita que mantenen alguns destacats dirigents zaplanistes –no tots, ni de bon tros– i els campistes arran del dictamen de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua. Una decisió que no ha caigut gens bé a un determinat sector provinent d'Unió Valenciana, integrat al PP per obra i gràcia de Zaplana, amb el qual mantenen un deute, per no dir una devoció personal. Entre aquests devots zaplanistes trobem Fernando Giner i Enric Esteve. El primer, un capitost que ha navegat per la dreta en set partits diferents,

des del falangisme fins a l'actual PP, passant per UV. I el segon, el president de Lo Rat Penat, comprat políticament per l'administració Zaplana a canvi d'asserenar els ànims en aquella caverna i facilitar així la pau lingüística.

Com dèiem, Giner i Esteve han reaccionat desmesuradament contra el dictamen de l'AVL, que reconeix la unitat lingüística del català. I ho han fet contra la mateixa direcció del PP, qualificant-la de catalanista. Un acusació curiosa perquè mai no la vam escoltar quan Zaplana promovia l'AVL i pactava públicament amb Pujol una eixida al conflicte lingüístic. Esteve, fins i tot, ha carregat el tinter contra el portaveu del Consell, González Pons, i ha afirmat –no sense mal gust– que viu en estat de coma irreversible, atès el seu protagonisme en la resolució de la crisi de l'AVL generada arran de la nounata doble denominació valencià-català. Alguns campistes han denunciat que l'estratègia de Giner i Es-

■ **Alejandro Font de Mora**, conseller de Cultura. Prové del CDS. Ha estat portaveu del Consell i del grup parlamentari del PP a les Corts. Ha apostat al cavall guanyador de Camps.

■ **Alberto Fabra**, alcalde de Castelló, en substitució del zaplanista José Luis Gimeno. Home de confiança de Fabra.

ALACANT

■ **Adela Pedrosa**, secretària regional del PP i diputada a les Corts Valencianes. Després que fóra elegida secretària regional, no va aconseguir que l'assemblea local del PP d'Elda la triara compromissària al congrés provincial d'Alacant.

■ **César Augusto Asencio**, alcalde de Crevillent i portaveu del PP a la Diputació d'Alacant. El seu nom es va barallar com l'alternativa campista a José Joaquín Ripoll com a president provincial del PP.

■ **Luis Díaz Alperi**, alcalde d'Alacant. President de la Diputació d'Alacant durant la transició. Manté una dura pugna

■ **Pedro Hernández Mateo**, alcalde de Torrevieja. Antic aliat de Zaplana, es va passar de bàndol a la primera ocasió, confiat que aconseguiria més poder.

■ **Milagrosa Martínez**, consellera de Turisme. Ha estat alcaldessa de Novelda des del 1995 fins al 2004. El seu suport incondicional a Camps ha estat recompensat amb una Conselleria.

■ **Manuel Ortuno**, ha estat delegat del Govern a Elx. Enfrontat amb Eduardo Zaplana, és un supervivent de la dreta.

El PP d'Elx no ha guanyat cap elecció municipal, però sense Manuel Ortuno no es pot explicar la trajectòria del seu partit en aquesta ciutat. La trifulga del novembre passat el va situar enmig de la polèmica.

amb Ripoll, un nom que ha sonat per substituir-lo com a alcalde. No amaga les seues desavinences personals amb Zaplana.

ZAPLANISTES VALÈNCIA

■ **Serafín Castellano**, portaveu del grup parlamentari del PP. Expresident de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies i conseller de Sanitat. Braç executor de Zaplana al capdavant de la presidència provincial del PP.

■ **Susana Camarero**, diputada al Congrés. Ha estat una estreta col·laboradora que ha seguit Zaplana a totes les seues destinacions polítiques.

■ **Maria Àngels Ramon-Llin**, diputada al Congrés. Exconsellera d'Agricultura. Exdirigent regionalista, la seua defeció d'UV, uns mesos abans de les eleccions de 1999, va significar el colp de gràcia de Zaplana a Unió Valenciana.

■ **Alicia de Miguel**, consellera de Benestar Social. Ha estat portaveu del Consell. Juntament amb

teve, dos zaplanistes declarats, persegeix evitar que Camps vença les autonòmiques del 2007. Per si de cas, Zaplana ja s'ha desmarcat públicament tant de Giner i Esteve com de Camps, i ha assegurat que la creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua ha estat positiva.

Fet i fet, la reacció del tàndem Giner-Esteve ha posat al descobert el fràgil equilibri de la dreta, més enllà de les fidelitats estrictament personals. Giner i Esteve estan aprofitant-se del conflicte lingüístic com ho fa Juan García Sentandreu, president de la ultra-Coalició Valenciana. I en aquest sentit, ho fan per deixar en evidència el seu adversari intern, Francesc Camps, tibant la corda per l'extrema dreta, obligant el Molt Honorable a insistir en les astracanades blaveres enfront del consens de l'AVL per mantenir activat, a favor del PP, aquest segment social i no deixar-lo abandonat en mans de Sentandreu. En

aquesta situació i en contrast amb Camps, Zaplana apareix com l'autèntic liberal que va saber pacificar la política valenciana. És en aquest complex joc d'escacs és on Camps es juga el futur.

De la mateixa manera que també se'l disputa en el cas Fabra. Aquest afer manté imputat el seu gran aliat polític, el qual li permet mantenir la posició hegemònica enfront de Zaplana. Del desenllaç judicial de Fabra depèn el futur de Camps. González Pons, en qualitat d'exsenador, ja ha estat cridat a declarar en aquesta causa. Dit d'una altra manera, un membre del Consell i col·laborador de màxima confiança de Camps ja està esquitxat. La inestabilitat, doncs, pesa com una llosa. Si Fabra cedeix poder, Camps en perdrà. Si Fabra és condemnat, Camps quedarà tocat políticament.

Enmig del dol de la Todolella, minuts abans de la cerimònia religiosa a Morella, l'ara portaveu del PP al Congrés

dels Diputats va saludar Joan Ignasi Pla amb una efusió il·limitada, descarada. Zaplana volia que tothom se n'adonara, sobretot Camps. L'expresident fins i tot va manifestar al dirigent socialista valencià que tenia ganes de parlar amb ell, que l'avisara si un dia qualsevol s'acostava per Madrid. Aquell comentari no va agradar gens a Camps ni al seu entorn, que van entendre que, al darrere, hi havia una malícia inconfessable de Zaplana. Dies després, més d'un columnista afirmava que Pla i Zaplana tenen interessos diferents, però un objectiu semblant, que és minar la base de poder a l'actual president del Consell. Especulacions a banda, l'única certesa és que Camps manté oberts infinits fronts al seu partit que posen en perill el seu futur electoral l'any 2007. Sobretot si es té en compte que es juga la majoria absoluta per uns milers de vots.

Salvador Giménez

Carmen Mas, liberals les dues, i Peralta, és la persona de confiança de Zaplana en l'actual Consell.

■ **Fernando Giner**, president de la Diputació de València i alcalde de Vallada (Costera). Va ser dirigent d'Unió Valenciana,

va capitanejar el transvasament de militants regionalistes cap al PP. Fidel zaplanista que no ha dubtat en cap moment a plantar cara a Francesc Camps.

■ **Enrique Esteve**, vicepresident de la Diputació i regidor a Meliana. President de Lo Rat Penat. Zaplana el va comprar políticament a canvi que la seua

institució diluïra la seua activitat, retirara el seu tradicional suport a UV.

CASTELLÓ

■ **Fernando Castelló**, diputat al Congrés. Ha estat secretari d'estat de la Seguretat Social. Conseller d'Indústria i portaveu del PP a les Corts valencianes. Persona de confiança de Zaplana, enmig del virregnat de Fabra.

■ **José Luis Gimeno** ha estat alcalde de Castelló (1991-2005). Va dimitir el gener passat després que els campistes-fabristes el convidaren a fer-ho. Treballarà a la nebulosa Castelló Cultural.

ALACANT

■ **José Joaquín Ripoll**, president de la Diputació. Ha estat vicepresident segon del Consell i conseller de Presidència amb Zaplana. És president provincial del PP, lloctinent de Zaplana i el càrrec orgànic més important d'aquest sector.

■ **Julio de España**, president de les Corts valencianes. Ha estat president provincial del PP i també de la Diputació d'Alacant. Aspira a presidir l'agrupació local d'Alacant.

■ **Fernando Modrego**, diputat a les Corts valencianes. Ha estat conseller de Medi Ambient. Amic de Ripoll i Zaplana.

■ **Miguel Ortiz**, president de la Federació Valenciana de Municipis i alcalde d'Altea. Com que és un destacat zaplanista, la FVMP pateix el setge de la Generalitat.

■ **Miguel Peralta**, conseller de Justícia. Ha estat alcalde d'Alcoi i conseller d'Indústria. Mà dreta de Zaplana en l'actual Consell. Ha estat el seu braç executor a la província d'Alacant durant la legislatura anterior.

■ **Macarena Montesinos**, diputada al Congrés. Ha estat regidora d'Alacant i diputada a Corts. Filla de Juan Antonio Montesinos, president d'AP d'Alacant fins al 1990, quan el substituï Zaplana.

■ **Juan Manuel Cabot**, l'*alter ego* de Zaplana al PP. Diputat a les Corts valencianes, ha estat membre de la seua Mesa. Ha estat el braç executor de Zaplana en les qüestions orgàniques.

■ **Gema Amor**, consellera de Cooperació. Ha estat consellera d'Agricultura.

Persona de confiança de Zaplana. Només cal fixar-se en el seu origen geogràfic per entendre-ho tot: Benidorm.